

Sygn. akt VI GC 126/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 610,89 złotych (sześćset dziesięć złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) wraz z odsetkami:

- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 133,16 złotych za okres od dnia 16 lutego 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 477,73 złotych za okres od dnia 03 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 227 złotych (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 126/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 sierpnia 2016 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. (poprzednio z siedzibą w G.) kwoty 610,89 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 133,16 złotych za okres od dnia 16 lutego 2016 roku do dnia zapłaty oraz 477,73 złotych za okres od dnia 03 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że na podstawie łączącej strony umowy kompleksowej numer (...) dostarczył pozwanemu paliwo gazowe do lokalu położonego w P. przy ulicy (...) i z tego tytułu wystawił pozwanemu fakturę numer (...) na kwotę 133,16 złotych z terminem płatności do dnia 15 lutego 2016 roku oraz numer (...) na kwotę 477,73

złotych z terminem płatności do dnia 02 lutego 2016 roku. Pomimo wezwania do zapłaty powyższych należności, nie zostały one przez pozwanego uregulowane w żadnym zakresie.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 22 listopada 2016 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1465533/16 w elektronicznym postępowaniu upominawczym przez referendarza sądowego Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie, pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł o oddalenie powództwa oraz pismem z datą w nagłówku „dnia 12 maja 2017 roku” złożył wniosek o zawieszenie postępowania z uwagi na ogłoszenie upadłości pozwanego.

Postanowieniem z dnia 22 maja 2017 roku Sąd Rejonowy w Gdyni na podstawie art. 174 § 1 punkt 4 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie z uwagi na prowadzenie postępowania upadłościowego wobec pozwanej spółki.

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2017 roku Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku umorzył postępowanie upadłościowe wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., wobec czego postanowieniem z dnia 12 stycznia 2018 roku Sąd Rejonowy w Gdyni podjął postępowanie w sprawie na podstawie art. 180 § 1 k.p.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 grudnia 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (obecnie z siedzibą w P.) umowę kompleksową dostarczania paliwa gazowego numer (...).

Przedmiotem umowy była sprzedaż i dostarczanie paliwa gazowego do lokalu numer (...) znajdującego się w budynku położonym przy ulicy (...) w P..

Umowa została zawarta na czas nieoznaczony.

umowa – k. 29-31 akt, oświadczenie odbiorcy – k. 31 akt, upoważnienie – k. 34v akt

W okresie od dnia 09 grudnia 2015 roku do dnia 13 stycznia 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. dostarczył do lokalu wskazanego w umowie paliwo gazowe w ilości 121 m³.

Następnie w dniu 19 stycznia 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. fakturę dokumentującą powyższą sprzedaż gazu na kwotę 477,73 złotych brutto z terminem płatności do dnia 02 lutego 2016 roku.

faktura numer (...) – k. 36 akt

W okresie od dnia 13 stycznia 2016 roku do dnia 27 stycznia 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. dostarczył do lokalu wskazanego w umowie paliwo gazowe w ilości 67 m³.

Następnie w dniu 01 lutego 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. fakturę dokumentującą powyższą sprzedaż gazu na kwotę 133,16 złotych brutto z terminem płatności do dnia 05 lutego 2016 roku.

faktura numer (...) – k. 35 akt

Pismem z dnia 30 czerwca 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. do zapłaty kwoty 4 489,90 złotych obejmującej m. in. należność z tytułu faktur numer (...). Należności te nie zostały uiszczone.

wezwanie do zapłaty – k. 38-39 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania, uznając je za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a ponadto ich wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagając się od pozwanego(...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. należności dochodzonej w niniejszym postępowaniu swoje roszczenie wywodził z zawartej między stronami w dniu 07 grudnia 2015 roku umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego numer (...), której przedmiotem była sprzedaż i dostarczanie paliwa gazowego do lokalu numer (...) znajdującego się w budynku położonym przy ulicy (...) w P..

Umowa taka, na podstawie której odbywa się sprzedaż i dostarczanie energii, należy do kategorii umów nazwanych, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 220). Natomiast zgodnie z treścią art. 555 k.c. do sprzedaży energii stosuje się przepisy o sprzedaży rzeczy (art. 535 k.c.).

Poza sporem pozostawało, że strony łączyła umowa o dostarczanie paliwa gazowego do lokalu znajdującego się w posiadaniu (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., okoliczność ta na żadnym etapie postępowania nie była bowiem przez pozwanego kwestionowana.

W związku z tym, że pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wniósł o oddalenie powództwa i mając na względzie obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadę rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c., to na powodzie spoczął ciężar wykazania istnienia roszczenia, którego zasądzenia powód się domagał, a więc wykazania zarówno jego zasadności, jak i wysokości.

W ocenie Sądu powód sprostą powyższemu ciężarowi – przedłożył bowiem w niniejszej sprawie umowę kompleksową dostarczania paliwa gazowego stanowiącą podstawę jego żądania zawartą z pozwanym w dniu 07 grudnia 2015 roku, na podstawie której to umowy pozwany zobowiązał się do uiszczania na rzecz powoda należności z tytułu dostarczonego i pobranego przez niego paliwa gazowego. Ponadto powód przedłożył faktury numer (...), z których wynikało, że w okresie od dnia 09 grudnia 2015 roku do dnia 13 stycznia 2016 roku do lokalu w P. znajdującego się w posiadaniu pozwanej spółki dostarczano 121 m³ gazu, zaś w okresie od dnia 13 stycznia 2016 roku do dnia 27 stycznia 2016 roku dostarczono 67 m³ gazu. Wskazać przy tym należy, iż niewątpliwie powyższe dokumenty jako dokumenty prywatne mimo, że nie korzystają z domniemania prawdziwości (art. 245 k.c.), to jednak stanowią samodzielny środek dowodowy, którego moc Sąd ocenia według zasad określonych w art. 233 § 1 k.p.c., a więc zgodnie z własnym przekonaniem na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Mając powyższe na uwadze, jak również i okoliczność, że pozwany nie zakwestionował ilości zużytego paliwa gazowego wskazanej na fakturach, uznać należało więc, że powód wykazał, że strony łączyła umowa oraz że wykonał swoje zobowiązanie, tj. dostarczył pozwanemu paliwo gazowe zgodnie z postanowieniami umowy, a zatem pozwany winien spełnić swoje świadczenie, tj. zapłacić mu należność za pobraną energię.

W ocenie Sądu powód wykazał tym samym fakt istnienia roszczenia względem pozwanego z tytułu nieuregulowanych należności za dostarczoną energię gazową, a także przedkładając fakturę – wysokość swojego roszczenia, a zatem, w ocenie Sądu, uznać należało, że powód udowodnił okoliczności przemawiające za uwzględnieniem powództwa.

W powyższych okolicznościach ciężar wykazania faktów uzasadniających zdaniem pozwanego oddalenie powództwa spoczywał na pozwanym. W tym zakresie powód poprzestał na złożeniu sprzeciwu i domaganiu się oddalenia powództwa, nie sformułował jednakże żadnych zarzutów przeciwko żądaniu pozwu, jak również mimo zobowiązania, (k. 41 akt, z.p.o. – k. 55 akt) nie podniósł ich w dalszym toku postępowania i w żaden sposób nie ustosunkował się do dokumentów złożonych przez powoda już po przekazaniu sprawy do sądu właściwości ogólnej, nie kwestionując tym samym ich prawdziwości, czy wiarygodności. W świetle zasad doświadczenia życiowego, należy również założyć, iż

profesjonalny przedsiębiorca, który otrzymuje, jego zdaniem, niezasadnie wystawioną fakturę i wezwanie do zapłaty, powinien niezwłocznie zaprzeczyć wskazanym w wezwaniu okolicznościom i podjąć próbę wyjaśnienia zaistniałej sytuacji. Pozwany jednakże pozostawił zarówno powyższe faktury, jak i wezwanie do zapłaty, bez odpowiedzi.

Wskazać przy tym należy, że reguła dotycząca ciężaru dowodu nie może być rozumiana w ten sposób, że zawsze bez względu na okoliczności sprawy ciężar dowodu spoczywa na powodzie. Jeżeli strona powodowa udowodniła fakty przemawiające za zasadnością powództwa, to na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia ekscepcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82). Wobec faktu przedłożenia przez powoda umowy, faktur oraz wezwania do zapłaty, to na pozwanym ciążył obowiązek przedstawienia dowodów podważających zasadność roszczenia powoda. Tymczasem, jak już wskazano powyżej, pozwany nie przedstawił żadnych okoliczności mających uzasadnić oddalenie powództwa, a zatem uznać należało, iż żądanie powoda jako zasadne w całości zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 220) w zw. z art. 535 k.c. w zw. z art. 555 k.c. w art. 481 k.c. w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 610,89 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 133,16 złotych za okres od dnia 16 lutego 2016 roku do dnia zapłaty i 477,73 złotych za okres od dnia 03 lutego 2016 roku do dnia zapłaty.

W punkcie II wyroku, mając na uwadze, iż powód wygrał sprawę w całości, Sąd, stosownie do treści art. 98 k.p.c., zasądził od pozwanego jako strony przegrywającej na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w całości, tj. kwotę 227 złotych, na którą składała się: kwota 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 30 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 09 kwietnia 2018 roku